

EPÄJUMALAN KUVA

Sillä ajatus hahmotella kuvia on luopumuksen alku, ja niiden keksiminen on elämän turmio. Sillä ei niitä alusta alkaen ollut, eikä niitä ole oleva ainaisesti, vaan ihmisten turhasta kuvittelusta ne ovat tulleet maailmaan; sentähden on myös niille säädetty äkillinen loppu. Sillä liian aikaisen surun kalvamana teetti isä kuvan äkisti poistematusta lapsestansa ja alkoi nyt jumalana kunnioittaa kuollutta ihmistä, ja sääti niille, jotka olivat hänen alaisiansa, salaisia menoja ja vihkimyksiä. Sitten tuo jumalaton tapa aikaa myöten yhä vahvistui ja sitä alettiin noudattaa lakina. Myös hallitsijain käskystä ruvettiin palvelemaan veistettyjä kuvia. Sillä kun ihmiset eivät voineet kasvojen edessä osoittaa kunnioitustaan kaukana asuville, niin he kuvasivat tuon kaukana asuvan ulkomuodon ja tekivät näkyvän kuvan kunnioittamastaan kuninkaasta imarrellaksensa harrastuksellaan tuota poissa olevaa, ikäänkuin hän olisi läsnä. Ja taiteilijan kunnianhimo yllytti yhä innokkaampaan palvelemiseen niitäkin, jotka eivät tunneneet kuvattua itseänsä. Joku ehkä tahtoi päästä hallitsijan suosioon ja ponnisti taitoaan saadakseen aikaan kaunistellun yhdennäköisyyden. Mutta rahvas, jota veistoksen kauneus viehätti, alkoi nyt pitää jumaloitavana häntä, jota vielä äsken kunnioitettiin pelkkänä ihmisenä. Ja tästä tuli paula elämälle, sillä joko onnettomuuden tai julman hallituksen pakottamina ihmiset tällöin antoivat kivelle ja puulle nimen, joka niille ei kuulu.

Mutta ei riittänyt heille se, että eksyivät pois Jumalan tuntemisesta, vaan vieläpä he, vaikka heidän elämänsä on suurta sotaa, heidän ymmärtämättömyytensä tähden, nimittävät tällaista paha rauhaksi. Sillä viettäessään uhrijuhlia, joissa lapsia surmataa, taikka muita kätkeytyjä salamenoja tai hillittömiä juominkejaan eriskummaisine tapoineen he eivät enää välitä hengestä eivätkä avioliiton puhtaudesta, vaan toinen raivaa toisen tieltänsä salakavalasti ja tuottaa hänelle kärsimystä viettelemällä hänen vaimonsa. Kaikkiällä vallitsee sekaisin verenvuodatus ja murha, varkaus ja petos, turmelus ja uskottomuus, metelit, valapattoisuus, hyvien ahdistaminen, kiittämättömyys, sielujen saastutus, luonnoton sukupuoliyhteys, avioliittojen sekasorto, haureus ja irstaus. Sillä noiden epäjumalain palvelu, joita ei sovi edes nimeltä mainita, on kaiken pahan alku, syy ja täyttymys. He näet joko riehuvat ilon hurmiossa tai profetoivat valhetta tai elävät väärämielisesti tai kerkeästi vannovat väärin. Sillä kun he luottavat hengettömiin epäjumalankuviin, eivät he odota joutuvansa kärsimään mitään paha, vaikka ovatkin vannoneet väärin. Mutta molemmista tulee heille kosto: niinhyvin siitä, että ovat ajatelleet paha Jumalasta pitäytymällä epäjumalankuviin, kuin siitäkin, että vilpillisesti ovat vannoneet väärin, pitäen halpana sen, mikä pyhää on. Sillä ei niitten voima, joiden nimeen vannotaan, vaan synnintekijälle tuleva kosto kohtaa aina väärämielisten rikkomusta